

den for uundvendig, deels fordi den er af det Slags Love, der ikke gjøre noget godt Indtryk, og endelig fordi, naar en Lov skulde udkomme om denne Gjenstand, maatte den indeholde flere Lempninger og nærmere Bestemmelser, som savnes i denne, og jeg troer heller ikke, at det var henstigtsmæssigt eller maaskee endog muligt for Udvælget at giye den al fornøden Omordning, da dertil udfordres en nøiagtig Kundskab til den hele Tilstand, for at kunne udarbejde et fuldstændigt Straffereglement for Straffeanstalterne.

Voigt: Det forekommer mig, at man i Bedømmelsen af nærværende Lovudkast meget nøie maatte sætte sig ind i den Stilling, i hvilken Bestyrelserne for Straffeanstalterne befinde sig. Jeg mener, at man burde have det klart for Sie, at her handles om en Bestyrelsesgreen, som er forbunden med de allerstørste Bæmseligheeder, og at man ved at lamme slige Bestyrelser Myndighed let, istedetfor som Minoriteten vistnok tilstgter at fremme Humanitet, maaskee vil bevirke det Modsatte i Straffeanstalterne. Det er uden Tvivl de fleste af Thingets Medlemmer bekiendt, at der i slige Straffeanstalter lettelig gjor sig et Overherredømme af een eller flere Forbrydere over de andre gjældende, et Overherredømme, der desto værre kun er begrundet paa den større moraliske Sletthed. For saadanne Individuers Skyld, der i Almindelighed ere til deres Medfangers stadige Plage, er det vistnok af høieste Nødvendighed, at der i Straffeanstalterne er en Disciplin, som er istand til at tilbagetvinge denne forbryderiske Tilbøielighed, og jeg mener derfor, at det netop for Fangernes Skyld i Almindelighed i Straffeanstalterne er nødvendigt, at der hersker Disciplin; thi det haardeste og værste ved Straffen for de idømte Fanger er vistnok det Tyrannie, som de enkelte bedre Fanger ere underkastede af deres Medfanger, der ere af slettere Bessaffenhed. Minoriteten erkjender ogsaa i Betænkningen Nødvendigheden af, at der eksisterer Correctionsmidler. Den udtaler endogaa, at den troer, det er rigtigt, at slige Correctionsstraffe staae i Baggrunden. Men, er det Tilfældet, saa seer jeg i Sandhed ikke den allermindste Betænelighed ved reentend at udtale det i Loven. Det er sikkert kun

Saa, som kunne have smigret sig med den Tanke, at Correctionsstraffe ganske skulde kunne undværes i Straffeanstalterne. Det var vistnok onskeligt, at al Straf kunde bortfalde, men efter det Standpunkt, Menneskeheden i moralsk Henseende endnu staaer paa, er det kun et fromt Ønske; men et endnu mere sangvinsk Ønske vilde det være, at Correctionsstraffe aldeles skulde kunne undværes endog i Straffeanstalterne selv. Det er ligeledes af Minoriteten anført, at allerede den bestaaende Lovgivning, in specie Placat af 31te Aug. 1813 eller idetmindste Analogien deraf, skulde hjemle Bestyrelserne af Straffeanstalterne Myndighed til at anvende Correctionsstraffe. Saa stor en Autoritet end denne Mening har for sig i den høitærede femte Kjøbenhavniske Landsthingsmand, skal jeg dog tillade mig at udtale nogen Tvivl derom. Jeg troer, at, naar der var Spørgsmaal om Anvendelsen af bemeldte Placat i den paatænkte Straffeanstalt i Horsens, saa vilde det være i hoi Grad tvivlsomt, om Bestyrelsen der skulde kunne anvende denne Placat. Den gjælder efter sine Ord kun for Kjøbenhavn, og netop i de specielle Bestemmelser, der ere givne for Lugthuset i Viborg og Odense, netop i disse Bestemmelser ligger en Erkjendelse af, at Placaten af 31te August 1813 ikke er anvendelig udenfor Kjøbenhavn. Dertil kommer ogsaa, at Regjeringen, ved at fremkomme med dette Lovforslag, indirecte ogsaa har tilkjendegivet, at Placaten af 31te August 1813 ikke var anvendelig paa de nye Straffeanstalter, der paatænkes opførte, og det vilde af den Grund, synes mig, være betæneligt for Bestyrelsen for Lugthuset ved Horsens at tiltage sig denne Myndighed, da, som sagt, selve Regjeringen idetmindste indirecte har udtalt, at der behøvedes en anden Autorisation for de nye Straffeanstalters Bestyrelser. Det er, for at jeg skal holde mig til Lugthuset ved Horsens, netop af Bigtighed, at der her haves en bestemt Straffemyndighed. Den Grund, som foranledigede Emanationen af Placat af 31te August 1813 var, efter hvad Minoriteten selv har anført, den, at der til Straffeanstalten paa Christianshavn overførtes Fæstningsflaver, og at derved opstod store Rivninger indbyrdes